

ק"פ 39181/10/19 - עיתונות זהב בע"מ, יואב יצחק נגד מפלגת ישראל ביתנו, אביגדור ליברמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 39181-10-19 מפלגת ישראל ביתנו ואח' נ' עיתונות זהב בע"מ ואח'

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשים	1. עיתונות זהב בע"מ 2. יואב יצחק
נגד	
המשיבים	1. מפלגת ישראל ביתנו 2. אביגדור ליברמן

החלטה

בפניי בקשה לזימון עדי הגנה, לצד בקשה להורות לחלק מהעדים המבוקשים להמציא מסמכים שונים טרם מועד הדיון, מכוח סעיף 108 רישא בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

הרקע העובדתי

מאחר שעיקרי הקובלנה פורטו בהרחבה במסגרת החלטות קודמות, איני מוצאת מקום להרחיב ולפרט. בתמצית ולמען הנוחות, אציין כי בקובלנה נשוא הבקשה מואשמים המבקשים במסגרת שני אישומים, בביצוע עבירות על חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), בשל פרסום כתבות אודות המשיב, הקובל, הרלוונטיות לטענת המשיב גם למשיבה.

במסגרת האישום הראשון, נטען כי המבקשים פרסמו כתבה בה טענו כי נחקר חשד לפיו קצינה בכירה במשטרה הדליפה מידע מחקירות רגישות עבור המשיב בשנים האחרונות - טענה המוכחשת על ידו.

במסגרת האישום השני נטען כי המבקשים פרסמו כתבות העוסקות בהקמת היישוב "נווה תמרים", בהן נטען לקשר בין בניו של הקובל ליזם המעורב בהקמת היישוב, עת שימש הקובל כשר הביטחון. בכתבות נטען כי במקביל לקשר העסקי בין בניו של הקובל ליזם, הסיר משרד הביטחון את התנגדותו להקמת היישוב.

עוד יאמר, כי המבקשים הגישו במהלך ניהול התיק 3 בקשות מכח ס' 74 ו-108 בחסד"פ, במסגרתן עתרו, בין היתר, לקבל חומרים מתוך פרשיות הידועות כפרשיית "חברות הקש", פרשת "ישראל ביתנו", "נתיבי ישראל", פרשת "הצוללות", ועוד.

בהחלטותי הקודמות קבעתי כי אין מקום להורות על העברת המסמכים שנתבקשו, שכן אלו אינם רלוונטיים לקובלנה שבפני.

עוד קבעתי, כי על פניו, אף אם הודלף עבור הקובל, במישרין או בעקיפין, מידע מתוך חקירות בעבר, אין בכך משום רלוונטיות לקובלנה הנדונה, שעה שהמבקשים פרסמו כי החשד הנחקר הוא להדלפת מידע בשנים האחרונות. בנסיבות אלו, אף אם נחקר בעבר חשד להדלפות עבור הקובל, הרי שחקירה שכזו אינה נוגעת לכתבה נשוא האישום הראשון בקובלנה. לא למותר לציין בהקשר זה, כי על פי הנטען, בפרשת "ישראל ביתנו" נחקר חשד להדלפה לצד ג' ולא כלפי הקובל, ולכן נהיר כי אין המדובר בחומר הרלוונטי להליך שבפניי. לא למותר לציין עוד, כי באותו ענין התייחסו הצדדים להחלטת נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, כבוד השופט (בדימוס) רוזן, ממנה עולה כי חלק מהחשדות התבררו כעדות שמועה, אשר אינה מצדיקה ולו את גביית גרסת הקובל.

עוד יאמר, כי ממילא חשד שלא הבשיל לכדי הרשעה אין בו כדי לסייע למבקשים במסגרת הליך פלילי.

אשר לחקירת "חברות הקש", נטען במסגרת בקשות קודמות, כי נחקר חשד לביצוע עבירות שחיתות על ידי הקובל, כמו גם העברת מידע, הדלפת מידע ושיבוש מהלכי משפט. במסגרת אותה בקשה התבקש, בין היתר, להמציא לידי המבקשים את הודעותיהם של חלק מהגורמים אותם מתבקש לזמן גם כעת, בהם את הודעות מיכאל צ'רנוי, מיכל ליברמן, עו"ד יואב מני ועוד.

בהחלטתי באותו ענין קבעתי כי אין המדובר בחומר הרלוונטי לאישום, אף בפרשנות מרחיבה, בין היתר שכן הפרשייה לא הבשילה לכדי כתב אישום, והיא נחקרה לפני שנים ארוכות.

בהחלטה מיום 15.11.20, אשר עסקה בקבלת חומרים מתוך "תיק הצוללות", דחיתי את הבקשה לקבלת מידע מתוך תיק זה. באותו ענין טענו המבקשים, בין היתר, לדרישות שוחד אותן היפנה על פי הנטען מקורב לקובל, מר שרון שלום, שזימונו מתבקש כעת כעד הגנה, כלפי עד המדינה מיקי גנור. כן התבקש חומר באשר למינוי גנור כקונסול. נטען כי יש במסמכים המבוקשים כדי לתמוך בטענת המבקשים ל"אמת דיברתי" ולתום לב, כדי לאיין את הטענה כי הפרסום פוגע בשמו הטוב של הקובל, וכדי להצביע על דפוס של פעילות מושחתת בין בעלי אינטרסים למקורבי הקובל.

יאמר כבר עתה, עוד בטרם אפנה לזהות העדים שהתבקשו, כי המסקנה לפיה המסמכים שהתבקשו במסגרת הבקשות הקודמות אינם רלוונטיים לכתבות נשוא הקובלנה, תקפה גם לבקשה הנוכחית, שעניינה כאמור בזימון עדים ובבקשה כי חלק מעדים אלו יציגו חומרים שונים טרם עדותם.

הבקשה הנוכחית, דיון ומסקנות

במסגרת הבקשה הנוכחית, שוב מבוקש לשכנע כי בחקירות עבר בעניינו של הקובל או בעניין מקורביו וחברים בקובלת, נחקרו גם חשדות להדלפת חומרי חקירה עבור הקובלים ומקורביהם ולמען אינטרסים אישיים שלהם. כן עותרים המבקשים כי יתאפשר להם להזים את טענת המשיבים בקובלנה, לפיה "אף גורם משטרתי, לא הדליף מידע מחקירה

משטרתית כלשהי, עבור הקובל 1, במישרין או בעקיפין".

עוד מבוקש ללמוד באמצעות העדים שזימונם התבקש, כי הפרסומים בעניין הקשרים בין בניו של הקובל ליזם משה ישעיה אשר להקמת היישוב נווה תמרים, התחייבו נוכח הנסיבות שתוארו בפרסומים ונוכח מעמדו הפוליטי של הקובל, וכי הקובלים נעדרים שם טוב, כעולה - כך נטען, מממצאי חקירות בעניינם, מכתבי האישום שהוגשו נגד בכירי הקובלת, ומאופן התנהגותם של הקובלים בסדרה ארוכה של עניינים.

התייחסתי לעיל לבקשות הקודמות, שכן אין מנוס ממסקנה כי הבקשה לזימון עדים למעשה ממחזרת אותן בקשות אשר נידונו ונידחו בשל העדר רלוונטיות, ובנסיבות אלו, כאמור, איני מוצאת להיעתר לבקשה.

בחירת העדים אותם מתבקש לזמן מלמדת כי אלו אמורים, כאמור, לשכנע כי לקובל הודלפו בעבר - באופן ישיר או עקיף, חומרים מתוך חקירות שונות. כך, התבקש לזמן למתן עדות את העיתונאים **גידי וייץ וחנה קים**, נוכח כתבה אותה פרסם וייץ לפני למעלה מעשור, במסגרתה כתב לכאורה כי שמע מפי הקובל כי הוא "מחזיק" אנשים שונים במשטרה. עדותה של חנה קים נדרשת בשל טענת המבקש כי מסרה לו פרטים בעניין הדלפות שנעשו עבור הקובל מהמשטרה בעבר, וטענות בדבר קיומו של סוכן מטעם הקובל ביאחב"ל; נטען כי גב' קים תישאל גם אודות מידע שפרסמה בדבר שכירת עיתונאי על ידי מיכאל צ'רנוי, לגביו נטען כי הוא מקורבו של הקובל, כדי לראיין חוקר משטרה בעבר בשם סטניסלב יז'מסקי.

גם אישים אחרים אותם התבקש לזמן, ובהם עו"ד אלדד יניב, אשר יצג בעבר את הקובל, נועדו לטענת המבקשים עצמם, לסייע בהוכחת טענותיהם כי הודלפו עבור הקובל חומרים בעבר הרחוק.

חלק מעדים אלו אמורים להעיד לגרסת המבקשים עצמם, על **תחושות** שליוו אותם ולא על עובדות או הדלפות מוכחות (כגון **עו"ד אביה אלף**, מנהלת המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה במועד קיומן של חקירות נגד הקובל), וחלקם אמורים להעיד אודות חשדות שונים, שעניינם בעבר הרחוק ואשר לא הבשילו לכדי כתבי אישום (כגון **תנ"צ (בדימוס) משה מזרחי**, אשרנטען כי שימש כראש היאחב"ל וניהל חלק מהחקירות כנגד הקובלים).

עד נוסף, זאב בן אריה, שימש כשגריר ישראל בבלארוס והורשע בגין מסירת מידע לקובל - פרשיה ממנה זוכה הקובל, ואשר אף היא אינה רלוונטית לפרסומים נשוא הקובלנה.

בנסיבות אלו, אין מנוס מקביעה כי העדויות אותן מבקשים המבקשים לשמוע מפי עדים אלו, הינן עדויות שמועה מובהקות, אשר עוסקות בהדלפות נטענות שהתרחשו לפני שנים רבות, ואשר אין קשר לפיכך, וכאמור בהחלטותיי הקודמות, בין הכתבות נשוא הקובלנה לבין אותן הדלפות עבר נטענות.

יתרה מכך, אף אם ניתן יהא להוכיח בראיות קבילות כי נעשו הדלפות עבור הקובל בעבר, וכי אין המדובר בחשדות בלבד, אין בכך כדי לסייע להגנה, בהתחשב בלשון הרע הנטענת כנגד המבקשים במסגרת ההליך שבפניי, בו נטען כאמור כי נחקר חשד להדלפות בשנים האחרונות עבור הקובל.

המבקשים עותרים לזמן גם גורמים שונים שנחקרו במסגרת פרשת "חברות הקש", ובאופן פרטני אשר לחשדות בדבר שיבוש אותה חקירה (**עו"ד יואב מני, עו"ד אבי לביא, איגור שניידר** - נהגו של הקובל על פי הנטען, **שרון שלום**) אשר לחשדות בדבר שיבוש הליכי חקירה בפרשת "חברות הקש", כמו גם בדבר התנהלותו בפרשת הצוללות, ומתן אותו לכאורה קיבל), **ביל דוידזון** - אשר עדותו מתבקשת בהתייחס לחשבוניות בנק וחברות קש שניהל על פי הנטען בסתר עבור הקובל, ועוד).

כך גם התבקש לזמן את בתו של הקובל, מיכל ליברמן, ואת האדונים **מיכאל צ'רנוי ודן גרטלר** לשם חקירתם אודות פרשת "חברות הקש", כספים אותם קיבלה על פי הנטען בתו של הקובל, וכיצא בזה - טענות אשר כפי שהוטעם לעיל, אין בהן רלוונטיות להליך הנוכחי, וממילא הן גם לא הוכחו, משנסגר תיק החקירה בענין זה כנגד המשיב.

לא למותר לציין כי המבקשים הטעו כי הם מבקשים לחקור את הבת גם באשר לקשרים נוספים, כגון עם אדם אשר נטען כי הוא איל הון, בקשה אשר גם בה יש כדי ללמד על הרחבת החזית באופן החורג חריגה משמעותית מגדר המחלוקת שבפניי.

גורמים נוספים אותם התבקש להעיד, אמורים לכאורה להעיד אודות אירועים שאינם רלוונטים כלל ועיקר לכתבות נשוא הקובלנה. כך, נטען כי מתבקש לזמן את **עו"ד חנן ג'ד, אודות משא ומתן אותו ניהל כנטען עבור החוקר יז'מסקי לשם קבלת מעמד עד מדינה עבורו, ומתבקש לדעת מי מימן אותו. בדומה, התבקש לזמן את העיתונאי יריב בן יהודה, לגביו נטען כי ראיין את יז'מסקי בנושא הדלפת חומרי חקירה לקובל, ובכלל זה התבקש להורות לעד להמציא טרם עדותו העתק ההקלטה המלאה והתמליל של הריאיון אותו ביצע עם יז'מסקי. לא למותר לציין בהקשר זה כי את יז'מסקי עצמו לא התבקש לזמן.**

כן התבקש זימון של עדים הקשורים לפרשת "ישראל ביתנו", ובהם **סטס מיסז'ניקוב, דאוד גודובסקי ופאינה קירשנבאום, באשר לחלקם של הקובלים בעבירות שיוחסו לעדים אלו במסגרת אותה פרשה.** עוד התבקש לזמן עדים נוספים, ובהם **עלס דוברונסקי, אלכס גולדשטיין ומתן דהן,** אשר לעדותם אין כל רלוונטיות לסוגיות שבמחלוקת - כזכור - האם נחקר חשד כי קצינה במשטרה הדליפה עבור הקובל מידע בשנים האחרונות.

אשר לעדים הרלוונטים על פי הנטען לכתבות נשוא האישום השני, ובהם היזם משה ישעיה, בנוי של הקובל, ועוד, טוענים המבקשים כי עדים אלו נדרשים לשם הוכחת הקשר ביניהם, ולשם הצבעה על מאמציו של היזם לקבל משך זמן רב היתר בנייה לפרוייקט נווה תמרים, שעה שזמן קצר לאחר שהקובל מונה לעמוד בראש משרד הביטחון, שחרר משרד הביטחון את השטח ממגבלות שטח אש, על פי הנטען.

עיון בקובלנה מלמד כי בסוגיה שעניינה הישוב נווה תמרים, לא כופרים הקובלים בעצם הקשר בין היזם לבניו של הקובל, והדברים הובהרו גם בפרוטוקול הדיון מיום 28.12.20 ובתגובת המשיבים לבקשה זו. טענות הקובלים בהקשר זה ממוקדות, ועיקרן כי הקובל לא היה מעורב מעולם בהליך כלשהו מתהליכי התכנון המתוארים בכתבה, וכי אין קשר בין עמדת משרד הביטחון לבין קשרי בניו עם היזם.

משכך, זימון היזם, לצד בקשה כי יציג את ההסכמים עליהם חתם עם בניו של הקובל או כל חברה מטעמם, כמו

גם זימון בניו של הקובל, זימונו של אדם נוסף אשר נטען כי הוא שותפו של משה ישעיה, ועוד, אין בהם כדי להועיל לסוגיה שבמחלוקת.

עניינה של הקובלנה בסוגיה זו אינו בהתקשרות הבנים עם איש עסקים, אלא בטענות שהושמעו בעניינו של הקובל עצמו - קרי בקשר הנטען שבין ההתקשרות בין היזם לבניו לבין שחרור שטח האש ממגבלותיו, עת כיהן הקובל כשר הביטחון, ובהתנהלות משרד הביטחון באותה עת.

לא למותר לציין כי המבקשים הבהירו כי הם מבקשים לחקור את בניו של הקובל גם אודות יחסיהם האישיים והעסקיים עם מרטין שלאף, אשר על פי הנטען נודע ביחסיו האישיים והעסקיים עם הקובל, מתוך כוונה מוצהרת ללמוד על שיטה במסגרתה נהנים כלכלית ילדיו של הקובל מקשריו האישיים עם איילי הון, לכאורה ללא ידיעת הקובל.

התבקש אף להורות לבניו של הקובל להמציא לבית המשפט קודם למועד עדותם, את כל ההסכמים והמסמכים עליהם חתמו באופן ישיר או באמצעות חברה מטעמם עם גורמים שונים.

עוד לא למותר לציין, כי המבקשים לא ביקשו לזמן ולו גורם אחד ממשרד הביטחון, על מנת ללמוד על מהלכיו של הקובל בתפקידו כשר הביטחון, ועל השפעתו האפשרית בשחרור שטח האש, או על ההליכים הנוגעים לקבלת ההחלטות באשר לשוב האמור, והם אך ביקשו בהקשר זה לזמן את מזכיר ועדת המשנה הנפתית של הועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז הדרום, לשם הגשת פרוטוקול הישיבה מיום 29.1.19, לרבות מסמך ההחלטות שהתקבלו בדיון זה. המבקשים ציינו כי ניתן לייתר זימונו של העד על דרך של הסכמה להגשת הפרוטוקול ומסמך ההחלטות, ויאמר כבר עתה כי בהסכמת המשיבים כך נעשה (נ/13).

בנסיבות אלו, משלא עותרים המבקשים לזימון עד כלשהו היכול לשפוך אור על דרך קבלת ההחלטות על ידי משרד הביטחון, או על השפעתו האפשרית של הקובל בענין זה, איני מוצאת כי יש מקום לזימון בניו של הקובל ושותפם העיסקי (שותפות הנלמדת ממוצגי ההגנה נ/5-7).

מוצאת אני ממש בטענת המשיבים, כי העדים שהתבקש לזמנם הינם למעשה "אותה גברת בשינוי אדרת", וכי עסקינן בניסיון לקבל חומרים לגביהם נקבע בהחלטות קודמות כי הם אינם רלוונטים.

בנסיבות אלו נטען על ידי הקובלים כי הבקשה מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט וניסיון לבזבז זמן שיפוטי יקר.

כן יש ממש בטענות המשיבים לפיהן המבקשים מנסים להביא בפני בית המשפט ראיות שאין בהן רלוונטיות להליך, הן אינן קבילות והן אף עומדות בסתירה לכלל בדבר "סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים" עליו עמדתי בהחלטתי מיום 15.11.20.

כאמור, לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה לה, ולאור החלטותי הקודמות בתיק זה אשר נסקרו לעיל, אני מוצאת כי דין הבקשה להידחות.

במסגרת תפקידו של בית המשפט בניהול ההליך הפלילי, עליו "להקפיד על כך, שזמנו של בית המשפט יוקדש לנושא שלפניו" (ע"פ 614/85, ווייל נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 299).

אמנם לנאשם בפלילים קמה זכות להעיד בפרשת ההגנה כל אדם העשוי לסייע לו להוכיח חפותו, ואולם סעיף 1 בפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971, קובע כי מותר להזמין כל אדם ליתן עדות, ובלבד שהיא קבילה ושייכת לעניין. סעיף 1(ב) בפקודה מחדד ומבהיר כי לבית המשפט סמכות לסרב לזמן עד, אם עדותו אינה נחוצה או שנתבקשה למטרה שאינה גילוי האמת.

גם סעיף 106(א) בחסד"פ מקנה שיקול דעת לבית המשפט בשאלת זימונם של עדים, וקובע כי בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, אלא אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט.

הפסיקה אמנם פירשה את סמכות בית המשפט לסרב להזמין עד בצמצום, וקבעה כי יש להפעילה בזהירות רבה, ועם זאת, הוטעם כאמור כי לבית המשפט שמור שיקול הדעת המחייבו לנווט את הדיון ולשמור על מסגרת של רלוונטיות.

כך, בע"פ 1280/06, כרמלי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 1.3.07 (פורסם בנבו), נקבע כי זכותו של נאשם להעיד עדי הגנה העשויים ללמד על חפותו "כפופה - עקרונית - לסייג אחד" **"זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט"** (סעיף 106(א) לחוק סדר הדין הפלילי; ע"פ 440/97; ע"פ 6411/98 מנבר נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 150, 217 - השופט, כתארו אז, אור). "לענין זה אין בית המשפט חי מפי הצדדים, אלא הוא רשאי וחייב לנווט את הדיון - שלא לקבל ראיות ושלא להתיר שאלות לעד אם אינן רלבנטיות" (מ' שלגי וצ' כהן, סדר הדין הפלילי (מהדורה שניה, תשס"א) 376; ע"פ 99/88 דקלו אליק נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 409; ע"פ 699/84 מרום נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 528, 529) (ור' גם עפ"א 7453-07-12 (מחוזי מרכז) מאיר ורדי נ' עיריית נתניה, ניתן ביום 3.4.13 (פורסם בנבו)).

כן נקבע בענין כרמלי שלעיל, כי תפקידו וחובתו של בית המשפט "להקפיד על כך, שזמנו של בית המשפט יוקדש לנושא שלפניו".

עמדנו על זכותו של נאשם לזמן למתן עדות כל עד אשר עשוי לסייע להגנתו, ומנגד, כאמור, על בית המשפט לבחון את רלוונטיות העדים שזימונם מתבקש.

כמבואר לעיל, במסגרת החלטותי בבקשות קודמות מכח ס' 108 ו-74 בחסד"פ, הבהרתי כי על בית המשפט לבחון את

מהות החומרים המבוקשים, ואת הרלוונטיות שלהם לסוגיות שבמחלוקת. כך על בית המשפט לנהוג גם עת מוגשת בקשה לזימון עדי הגנה, לשם שמירה על יעילות ההליך וענייניותו.

כפי שקבעתי במסגרת אותן החלטות, אף העדים שמתבקש כעת לזמנם, אינם רלוונטים לקובלנה. כאז כן עתה, אין מנוס ממסקנה כי העדויות המתבקשות הינן ככלל עדויות שמועה, מפי עדים שבאפשרותם להעיד לכל היותר על השערות, תיאוריות וכיוצא בזה, ומכל מקום עוסקות העדויות בפרשיות שלא הבשילו לכתבי אישום. לפיכך, עדים אלו אינם יכולים לתמוך בטענות ההגנה, והם נועדו לכאורה לנסות לשכנע את בית המשפט בקיומן של ראיות כנגד המשיבים במסגרת חקירות עבר, ראיות אשר לכאורה כשלו הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה לאתר בזמן אמת.

כאמור, אף אם יוכח שבעבר הודלף מידע עבור הקובל, הרי שעניינה של הקובלנה בהדלפה נטענת של מידע מהשנים האחרונות, ואין בקביעה אפשרית כי בעבר הודלף מידע עבור הקובל כדי לסייע בהגנת הנאשם, שעה שהכתבה עוסקת בטענה להדלפה מהעת האחרונה.

אשר לעדים שמתבקש להעידם על מנת לשכנע כי אין לקובלים שם טוב, הרי שבהתאם לסעיף 22(1) בחוק איסור לשון הרע, אין להביא ראיה או לחקור בעניין זה, אלא אם בית המשפט התיר זאת לאחר הרשעה הנאשמים, ולפיכך מדובר בבקשה מוקדמת ובעדות שאינה הולמת את השלב הנוכחי של ההליך.

לא למותר לשוב ולהזכיר בהקשר זה, כבהחלטה קודמת, כי במסגרת בש"פ 1378/20, **זגורי ואח' נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 7.4.20 (פורסם בנבו), נקבע כי מידע אשר כל שניתן לעשות באמצעותו הוא להציג עד באור שלילי, אינו מידע אשר ניתן לקבוע לגביו כי יביא תועלת ממשית להגנה בהתאם למבחני הפסיקה.

בהתחשב במפורט לעיל, דומה כי העדויות מתבקשות לשם סיפוק יצר הסקרנות העיתונאי, וכי המבקשים חפצים לעשות שימוש בהליך הפלילי המתנהל כנגדם על מנת לקבל לידיהם חומרים בעלי ערך עיתונאי ברור, ובכללו הסכמים עליהם חתמו אנשי עסקים שונים, לחקור עיתונאים ואנשי עסקים באופן נרחב באשר לפרשיות שונות, וכיוצא בזה, חומרים להם אין דבר עם הקובלנה עימה עליהם להתמודד.

נוכח כל האמור, נדחית הבקשה.

על כן ובהתחשב בהחלטתי מפרוטוקול הדיון מיום 28.12.20, הדיון שנקבע ליום 25.2.21 בטל.

ב"כ הקובלים יגישו סיכומיהם עד ליום 3.2.21, וב"כ הנאשמים יגישו סיכומיהם עד ליום 28.2.21.

על מועד הכרעת הדין תבוא הודעה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

